

SJEDANJA

iz predratnog revolucionarnog rada Karabegović Omera Ibne iz B. Luke.

Pošto sam svoja sjedanja iznijeo zajedno sa drugom Dedon Garićem ovde ću navesti samo ono što tom prilikom nisam pomenuo.

Jedno veče u ljeto 1955 godine bio sam na redovnoj probi pjevačkog hora Društva "Polaznik" koja se održavala u Radničkom domu. U pola probe ušao je u "veliku salu" - kako smo je zvali - drug Osman Karabegović sa još jednim drugom čijeg se imena ne sjećam, te je sa članovima uprave društva za vrijeme pauze riješeno da se pjevanje prekine. Svima prisutnima, a bila nas je oko 40 sedamdeset, objasnio je da je policija zatvorila Filreta Dedića i da bi trebalo izaći na ulicu i protestovati. Svi do je noga smo se složili te smo onako, u vidu jedne čete, krenuli iz Radničkog doma krenuli prema glavnoj ulici (korzo). Usput se još poneko pridruživao. Kad smo došli na korzo Osman Karabegović je izvikivao parole protiv režima i tražio da se Filret Dedić pusti iz zatvora. Subjektivno sam mislio da će to biti manja akcija, ali su svakog časa prilazili novi manifestanti a i policija je dobijala pojačanje. Dok bi policija grupno navelila na nas s jedne strane, sa druge strane bi drug Šoša Kašar i još neki drugovi izviivali parole i na taj način odvlačili policiju na sebe. Nakon ovakvog manevrisanja na korzu, uzvikivanja perela nekolicina grupa istovremeno sa više strana, došlo je do oštre i jake tuče sa policijom. Nekoliko policajaca ostalo je da leži na ulici i trotovaru, a jačom, koji je došao sa Filretom kao pojačanje, slomljena je ruka.

Povodom ovih demonstracija uhapšeno je pet drugova, a protiv njih je državni pušilac poveo krivični postupak pred Okružnim sudom radi izazivanja nereda i tuče policijskih organa. I ja sam bio jedan od te peterice uhapšenih, jer me je potkazao jedan obudarski radnik, konfident policije, Mile Kašar.

Ta akcija je bila toliko jaka, i politički i masovno, da su vlasti bile prinuđjene da puste na slobodu Filreta Dedića, a mnogi mladi drugovi bili su potpuno zadovoljni sa svojim prvim javni obrtanjem sa policijom i to tim više što se je toj omrautoj policiji odgovorilo metodom koje je ona upotrebljavala. Pored niza demonstracija, prilikom do aska Ljotića i Hodžera u B. Luke, napad fašista na Čehoslovačku i ostalih, naprijed opisanu demonstracija ni se najviše ne sjećala u srce te sam je i istakao u ovom sjedanju sa šaljivom da se ne zaboravi.

Banja Luka, februara 1959

Karabegović Omera Ibne